

Súd: Okresný súd Košice II
Spisová značka: 24C/285/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7215219116
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 12. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Szaniszlová
ECLI: ECLI:SK:OSKE2:2015:7215219116.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice II sudkyňou JUDr. Adrianou Szaniszlovou v právnej veci navrhovateľa: E. I., J.. XX.X.XXXX, G. I. H., V. XX, zast. JUDr. Vandou Durbákovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Krivá 23, proti odporcovi: S.. Z. I., J.. XX.X.XXXX, G. I. I. P. XXX, v konaní o zvýšenie príspevku na výživu rozvedenej manželky takto

rozhodol:

Návrh zamietla.
Účastníkom náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Navrhovateľka návrhom podaným na tunajšom súde dňa 25.6.2015 žiadala, aby súd zmenil rozsudok Okresného súdu Košice II zo dňa 23.10.2012 sp. zn. 25P/209/2012, v spojení s dopĺňacím rozsudkom zo dňa 19.9.2013 sp. zn. 25P/209/2012, v spojení s rozhodnutím Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.4.2014 sp. zn. 7Co/85/2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 2.6.2014 v časti týkajúcej sa výšky príspevku na výživu navrhovateľky tak, že odporca je povinný prispievať na výživu navrhovateľky sumou 120,- eur mesačne vždy do 15.dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky a zároveň si uplatnila právo na náhradu trov konania.

Navrhovateľka svoj návrh odôvodnila tým, že manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 27P/2/2012 zo dňa 27.4.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.7.2012. Rozsudkom Okresného súdu Košice II sp. zn. 25P/209/2012 zo dňa 23.10.2012 súd zaviazal odporcu prispievať na výživu navrhovateľky sumou 80,- eur od 3.8.2012 vždy do 15.dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám navrhovateľky a zaviazal odporcu uhradiť dlžné výživné za obdobie od 3.8.2012 do 31.10.2012 vo výške 174,80 eur do 90 dní od právoplatnosti rozsudku a v prevyšujúcej časti návrh zamietol. Na základe odvolania odporcu Krajský súd v Košiciach rozsudkom sp. zn. 7Co/85/2013 zo dňa 29.4.2014 zmenil rozsudok súdu prvého stupňa tak, že zaviazal odporcu prispievať na výživu navrhovateľky sumou 20,- eur mesačne vždy do 15.dňa v mesiaci vopred od 3.8.2012 najdlhšie do 20.7.2017 a v prevyšujúcej časti návrh zamietol. Vo výroku o dlžnom výživnom zrušil rozsudok súdu prvého stupňa a vec vrátil na ďalšie konanie. Po vrátení veci Okresný súd Košice II rozsudkom sp. zn. 25P/209/2012 zo dňa 26.6.2014 rozhodol, že dlžné výživné za obdobie od 3.8.2012 do 30.6.2014 neurčuje.

Od rozhodnutia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 29.4.2014 došlo na strane navrhovateľky k podstatnej zmene pomerov. V konaní o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov jej bol rozhodnutím Okresného súdu Košice II zo dňa 30.4.2014 sp. zn. 13C/319/2012 určený do výlučného vlastníctva 3-izbový byt na V.Q. XX v Košiciach, v ktorom dovtedy s odporcom a ich plnoletou dcérou H. bývali. Na základe uvedeného rozhodnutia súd sa odporca s dcérou H. zo spoločnej domácnosti dňa 12.8.2014 odsťahovali, pričom od 1.5.2014 navrhovateľka v plnom rozsahu uhrádza všetky náklady súvisiace s bytom v celkovej sume 177,54 eur mesačne (nájomné SBD v sume 147,90 eur mesačne, náklady na plyn vo výške 5,- eur mesačne, náklady na elektrinu vo výške 20,- eur mesačne, náklady na

rozhlas a televíziu vo výške 4,64 eur mesačne). Okrem uvedených nevyhnutných výdavkov na bývanie navrhovateľka uhrádza výživné na dcéru H. vo výške 26,- eur mesačne, náklady na stravu vo výške cca 150,- eur mesačne, náklady na lieky a zdravotnú starostlivosť vo výške cca 40,- eur mesačne, náklady na hygienické potreby vo výške cca 40,- eur mesačne, na cestovné vo výške 20,- eur mesačne, na ošatenie a obuv vo výške cca 20,- eur mesačne a mesačný poplatok za mobilný telefón vo výške 18,90 eur. Celková suma bežných mesačných výdavkov sa pohybuje okolo 490,- eur mesačne. Okrem toho má navrhovateľka ďalšie príležitostné výdavky a to poplatok za odvoz komunálneho odpadu vo výške 10,45 eur 3x do roka, daň za byt vo výške 19,90 eur ročne, poisťku vo výške 9,90 eur 2x do roka. Vzhľadom na jej dlhodobu nepriaznivý zdravotný stav je pre ňu potrebné absolvovať aspoň raz ročne liečenie, na ktoré je potrebné vynaložiť cca 400,- eur. Tieto príležitostné výdavky tak súhrne predstavujú sumu 471,05 eur ročne.

Jediný príjem navrhovateľky predstavuje invalidný dôchodok vo výške 184,60 eur mesačne a príspevok na výživu rozvedenej manželky v sume 20,- eur mesačne, ktorý jej podľa rozhodnutia súdu má uhrádzať odporca, avšak ten jej ho v súčasnosti odporca neplatí a tvrdí, že si ho započítal oproti inej pohľadávke, ktorú eviduje voči navrhovateľke. Vyššie popísané zmeny pomerov podľa názoru navrhovateľky dostatočne odôvodňujú zvýšenie sumy vyživovacej povinnosti odporcu voči navrhovateľke. Má za to, že požadovaná výška príspevku na výživu navrhovateľky je primeraná, keďže sama nie je schopná uhradiť popri nevyhnutných nákladoch na stravovanie aj lieky a ďalšie nevyhnutné náklady na bývanie. Navrhovateľka má za to, že suma požadovaného príspevku, ktorú týmto návrhom žiada, je primeraná jej odôvodneným potrebám ako aj majetkovým a zárobkovým pomerom odporcu a tiež charakteru predmetnej vyživovacej povinnosti.

Odporca sa k návrhu na začatie konania vyjadril podaním doručeným súdu dňa 21.8.2015 (č.l. 17), v ktorom uviedol, že za obdobie od 1.11.2012 do 31.4.2014 navrhovateľke vyplatil celkom sumu 1440,- eur. Podľa rozhodnutia Krajského súdu č. 7Co/85/2013 jej mal vyplatiť za obdobie od 3.8.2012 najdlhšie do 20.7.2017 spolu sumu 1220,- eur. Rozdiel medzi skutočne vyplatenou sumou, ktorá je 1440,- eur a Krajským súdom určeným príspevkom na rozvedenú manželku, ktorý je 1200,- eur, je 240,- eur, ktoré jej zaplatil navyše. V súčasnej dobe býva aj s dcérou v 1-izbovom dome s kuchyňou vo Veľkom Folkmári. Každý deň dochádza do práce do Košíc, spolu je to 90 km denne a mesačne približne 2000 km. Dcéra navštevuje vysokú školu v Košiciach, do ktorej denne dochádza. Nie je pravdou to, čo uvádza navrhovateľka v návrhu, že sa s dcérou vysťahovali. Navrhovateľka vymenila zámok na byte, do ktorého ich už nepustila a tak sa odsťahoval do Veľkého Folkmára. Jeho mesačné výdavky pozostávajú z cestovného vo výške 150,- eur, poplatkov za elektrinu vo výške 60,- eur, za mobilný telefón vo výške 30,- eur, dcére prispieva na výživné sumou 26,- eur, na ošatenie a obuv 20,- eur, hygienické potreby 20,- eur, spolu je to 306,- eur. Jeho mesačné výdavky na dcéru pozostávajú z cestovného vo výške 50,- eur, poplatkov za obedy v škole vo výške 30,- eur, poplatkov za školské pomôcky a potreby vo výške 10,- eur, za mobil a internet vo výške 30,- eur, na hygienické potreby 40,- eur, lieky 10,- eur, ošatenie, obuv 40,- eur, spolu 210,- eur. Celková suma bežných mesačných výdavkov sa pohybuje okolo 516,- eur, na stravu im s dcérou zostane približne 100,- eur na mesiac. Jeho ročné výdavky pozostávajú z daní nehnuteľností vo výške 8,- eur, poplatkov za vodné a stočné vo výške 60,- eur, nákladov na kúrenie vo výške 800,- eur, povinného zmluvného poistenia vo výške 104,- eur. Odporca poukázal na to, že navrhovateľka žije nadštandardne sama v 3-izbovom byte a on s dcérou v 1-izbovom dome s kuchyňou, musí dochádzať do práce a dcéra do školy do Košíc. Navrhovateľka nepracuje, len čaká od koho by mohla niečo dostať. Od decembra 2011 má k dispozícii od D. P. auto zn. Mercedes, na ktorom dodnes jazdí navrhovateľka. Jeho príjem mu umožňuje pokryť všetky výdavky na seba aj na dcéru a preto nie je schopný zo svojho príjmu prispievať navrhovateľke.

Súd vo veci vykonal dokazovanie a výsluchom účastníkov konania a listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav:

Manželstvo účastníkov konania bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Košice II č. 27P/2/2012 z 27.4.2012, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.7.2012. Navrhovateľka uviedla, že návrh na rozvod manželstva podávala ona z dôvodu, že jej odporca bol neverný, fyzicky aj psychicky ju týral, čiže boli medzi nimi vážne rozpory.

Navrhovateľka zdokladovala svoj príjem potvrdením sociálnej poisťovne, podľa ktorého poberá invalidný dôchodok vo výške 184,60 eur mesačne (č.l. 26) a svoje výdavky rozhodnutím mesta Košice o miestnom poplatku za komunálny odpad vo výške 35,35 eur za rok 2015 (č.l. 27), dokladmi SIPO platby pre bytové

hospodárstvo vo výške 147,97 eur mesačne, platby za plyn vo výške 5,- eur mesačne, za elektrinu 20,- eur mesačne, za rozhlas a TV 4,64 eur mesačne (č.l. 28, 29), poisťku za byt uhrádza vo výške 9,49 eur ročne (č.l. 30), výživné na dcéru uhrádza vo výške 26,- eur mesačne (č.l. 31), predložila doklady o nákupe liekov a úhradách za zdravotnú starostlivosť (č.l. 32 - 40), ktoré sú v priemere 30,- eur mesačne. Predložila doklad potvrdenie úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Košiciach, podľa ktorého bola zaradená do evidencie uchádzačov o zamestnanie od 9.7.2014 (č.l. 41) a rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Košice z 7.8.2014, podľa ktorého nemá nárok na dávku v nezamestnanosti (č.l. 42).

Navrhovateľka vo svojej účastníckej výpovedi na pojednávaní dňa 16.10.2015 uviedla, že k zmene pomerov u nej došlo v apríli 2014 po vyporiadaní ich BSM s odporcom. Dovtedy bývali aj s odporcom a s ich spoločnou dcérou v byte na V. ul. a uhrádzala réžiu bytu v 1/3, v 2/3 uhrádzal réžiu odporca. Po vyporiadaní BSM bol byt prikázaný do jej výlučného vlastníctva a následne sa odporca aj s dcérou odsťahovali a tým sa jej od apríla 2014 zvýšili náklady na živobytie, pretože odvtedy uhrádza celú réžiu bytu. Ide o 3-izbový byt, v ktorom býva sama. Jej jediným príjmom je príjem z invalidného dôchodku vo výške 186,- eur mesačne. Okrem toho jej má odporca prispievať na výživu sumou 20,- eur mesačne, avšak touto sumou jej neprispieva. Potvrdila však to, že jej odporca titulom výživného zaplatil celkom sumu 1440,- eur. Po vyporiadaní BSM s odporcom bola povinná zaplatiť titulom vyrovnania podielu odporcu, odporcovi 18.800,- eur. V auguste 2014 mu zaplatila 14.000,- eur, ktorú sumu si požičala od svojich známych. Túto okolnosť dokladovať nevedela, pretože ako uviedla, ide o jej starých známych, ktorí jej túto sumu požičali bez akýchkoľvek dokladov. Keďže ohľadom ďalšej sumy nedodrжала lehotu splatnosti, odporca napriek tomu, že ho prosila, aby počkal, dal návrh na exekúciu a na to navrhovateľka ešte pred začatím exekučného konania vyrovnala rozdiel do 18.800,- eur, ktoré si tak ako pri predchádzajúcej sume požičala od svojich známych bez akýchkoľvek písomných dokladov. Navrhovateľka uviedla, že je vlastníčkou bytu na V. ul., v ktorom býva a ornej pôdy v katastrálnom území Kráľovský Chlmec, avšak túto pôdu nevie speňažiť. Okrem toho nevlastní žiadnu inú nehnuteľnosť a nemá hodnotnejšie hnutelné veci ani žiadne úspory. Súdu nevedela zdokladovať to, že sa uchádza o získanie zamestnania, poukázala na to, že je vedená v evidencii uchádzačov o zamestnanie a kvôli jej zdravotným problémom jej nevie zohnať prácu ani úrad práce. V období od apríla 2014 do podania tohto návrhu v júni 2015 jej príjmy nepokrývali jej výdavky, preto si každý mesiac požičiavala od svojich známych o čom doklady súdu predložiť nevedela.

Navrhovateľka na pojednávaní dňa 11.12.2015 uviedla, že pred podaním tohto návrhu na začatie konania nevyzývala odporcu na uzavretie dohody o výške výživného, pretože ani predtým sa s ním nikdy nedalo dohodnúť.

Odporca vo svojej účastníckej výpovedi na pojednávaní dňa 16.10.2015 uviedol, že jeho jediným príjmom je mzda od zamestnávateľa vo výške okolo 620,- eur mesačne. Je vlastníkom nehnuteľností, a to chalupy, ktorá po vyporiadaní jeho BSM s navrhovateľkou pripadla do jeho výlučného vlastníctva. Ide o 1-izbovú chalupu vo Veľkom Folkmári, v ktorej aj býva spolu s ich dcérou. Okrem toho je vlastníkom záhrady v Šemši o výmere 1155 m², ktorý pozemok si kúpil z podielu z BSM vyplateného navrhovateľkou za 17.000,- eur. V budúcnosti by chcel predať chalupu vo Veľkom Folkmári a postaviť si rodinný dom na pozemku v Šemši, aby spolu s dcérou mohli bývať bližšie ku Košiciam. Nie je vlastníkom žiadnych úspor, je vlastníkom 9-ročného osobného auta, ktoré podľa jeho odhadu môže mať hodnotu okolo 1500 - 2000,- eur. Poukázal na to, že každý deň dochádza aj s dcérou z Veľkého Folkmára do Košíc autom, pretože autobusom by to trvalo neprímerane dlho. Po uhradení všetkých výdavkov, ktoré uviedol vo svojom podaní, mu zostáva spolu s dcérou 100,- eur na mesiac na živobytie. Ďalej poukázal na to, že navrhovateľka tvrdila, že do apríla 2014 prispievala na nájomné v 1/3, čo nie je pravdou, pretože celé nájomné v plnej výške až do apríla 2014 uhrádzal odporca. Je síce pravdou, že navrhovateľka každý mesiac zaplatila správcovi - bytovému hospodárstvu 58,- eur, akože svoju 1/3, ale tým, že odporca platil celé nájomné, vznikol preplatok vo výške 960,- eur, ktoré následne navrhovateľka vybrala od správcu, pretože mala za to, že sú to jej peniaze. Uviedol, že ich dcéra mala prerušené štúdium zo zdravotných dôvodov od augusta 2015 a v novembri 2015 má znova nastúpiť na štúdium. Študuje v 3. ročníku 6-ročného štúdia dennou formou. Chodí na brigády, kde zarobí zhruba 20-30,- eur mesačne. Presne nevedel uviesť, pretože ako uviedol, ani nezisťuje výšku týchto jej príjmov, lebo tieto peniaze zostávajú pre potrebu dcéry. Rovnako nežiada od dcéry, aby prispievala do spoločnej domácnosti z výživného, ktoré dostáva od navrhovateľky.

Odporca na pojednávaní dňa 11.12.2015 uviedol, že dom vo Veľkom Folkmári predal za 22.000,- eur a v súčasnosti aj s dcérou býva u svojej matky, ktorej prispieva na réžiu domu sumou 150,- eur mesačne. Začal s výstavbou rodinného domu v Šemši, na čo si vybral pôžičku. Dcéra bude pokračovať v štúdiu,

podľa rozhodnutia školy, od mája 2016. V súčasnosti je evidovaná na úrade práce, brigáduje v Košiciach a za predchádzajúci mesiac zarobila 60,- eur.

Odporca súdu predložil výplatné listiny od svojho zamestnávateľa za obdobie od júna 2015 do septembra 2015, z ktorých vyplýva, že jeho priemerný čistý mesačný príjem bol vo výške 674,32 eur (č.l. 50, 51). Odporca ďalej zdokladoval výdavky za odber vody vo výške 27,14 eur zo dňa 11.5.2015, za daň za psa vo výške 7,- eur zo dňa 13.4.2015, za odvoz TDO vo Veľkom Folkmári za rok 2015 vo výške 11,- eur, za daň z nehnuteľností za rok 2015 vo Veľkom Folkmári vo výške 6,20 eur, za daň z nehnuteľnosti v Šemši vo výške 9,14 eur za rok 2015, poplatok za odpad za rok 2015 v Šemši vo výške 12,04 eur (č.l. 72).

Zo spisu Okresného súdu Košice II č. 25P/209/2012 súd zistil, že rozsudkom zo dňa 23.10.2012 súd uložil odporcovi povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky sumou 80,- eur mesačne od 3.8.2012. Rozsudok zmenil Krajský súd v Košiciach rozsudkom č. 7Co/85/2013 zo dňa 29.4.2014 tak, že zaviazal odporcu prispievať na výživu navrhovateľky sumou 20,- eur mesačne od 3.8.2012 najdlhšie do 20.7.2017 a v prevyšujúcej časti návrh zamietol. Rozsudok v časti o dlžnom výživnom zrušil a vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 10.6.2014.

Okresný súd Košice II rozsudkom zo dňa 26.6.2014 dlžné výživné za obdobie od 3.8.2012 do 30.6.2014 neurčil, pretože odporca navrhovateľke prispel na základe pôvodného rozhodnutia súdu prvého stupňa výživným v celkovej výške 1440,- eur, čo je suma vyššia ako krajským súdom určená výška výživného za celé priznané obdobie (3.8.2012 - 20.7.2017).

Súd zo spisu tunajšieho súdu č. 13C/319/2012 zistil, že súd rozsudkom zo dňa 30.4.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 25.6.2014 vyporiadal BSM účastníkov konania na základe návrhu navrhovateľky a navrhovateľke uložil povinnosť zaplatiť odporcovi na vyrovnanie jeho podielu 18.804,50 eur v lehote do 60 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

Podľa ust. § 72 ods. 1 - 3 Zákona o rodine (zák. č. 36/2005 Z.z.), rozvedený manžel, ktorý nie je schopný sám sa živiť, môže žiadať od bývalého manžela, aby mu prispieval na primeranú výživu podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Ak sa bývalí manželia nedohodnú, určí rozsah príspevku na výživu na návrh niektorého z nich súd. Prihliadne pritom aj na príčiny, ktoré viedli k rozvratu vzťahov medzi manželmi. Príspevok na výživu rozvedeného manžela možno priznať najdlhšie na dobu piatich rokov odo dňa právoplatnosti rozhodnutia o rozvode.

Podľa ust. § 75 ods. 1 a 2 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie. Výživné nemožno priznať, ak by to bolo v rozpore s dobrými mravmi; to neplatí, ak ide o výživné pre maloleté dieťa.

Podľa ust. § 76 ods. 1 Zákona o rodine, výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

Podľa ust. § 77 ods. 1 Zákona o rodine, právo na výživné sa nepremičuje. Možno ho však priznať len odo dňa začatia súdneho konania.

Podľa ust. § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa menia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

V tomto konaní navrhovateľka žiadala, aby súd zmenil rozsudok tunajšieho súdu č. 25P/209/2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č. 7Co/85/2013, ktorým súd uložil odporcovi povinnosť prispievať na výživu navrhovateľky sumou 20,- eur mesačne od 3.8.2012 najdlhšie do 20.7.2017 tak, že zvýši túto vyživovaciu povinnosť odporcu voči navrhovateľke z 20,- eur na 120,- eur mesačne z dôvodu, že od 1.5.2014 došlo na strane navrhovateľky k zmene pomerov tým, že sa jej zvýšili náklady po vyporiadaní ich BSM s odporcom a následnom odsťahovaní sa odporcu z ich spoločného bytu na Ružovej ul. v Košiciach. Keďže navrhovateľka býva sama v 3-izbovom byte musí uhrádzať celú réžiu tohto bytu zo svojho príjmu, ktorý pozostáva len z invalidného dôchodku vo výške 186,- eur mesačne,

príčom jej výdavky, ktoré pozostávajú z réžie bytu, z výživného na dcéru vo výške 26, - eur mesačne, z výdavkov na daň z nehnuteľnosti, odvod TDO, poistenie bytu, hygienu, cestovné, lieky sú vo výške okolo 500,- eur mesačne.

Odporca je zamestnaný a jeho priemerná mesačná mzda za obdobie od júna do augusta 2015 bola vo výške 674,32 eur. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že navrhovateľka v súčasnosti býva sama v 3-izbovom byte na V. ul. v Košiciach, ktorý pôvodne patril do BSM účastníkov konania a po vyporiadaní bol prikázaný do jej výlučného vlastníctva. Navrhovateľka titulom vyrovnania podielu odporcu zaplatila odporcovi 18.800,- eur, ktoré ako uviedla získala z pôžičiek od svojich priateľov a známych bez vyhotovenia písomných dokladov o požičaní týchto peňazí. Odporca býva spolu s ich dcérou v dome vo Veľkom Folkmári. Ich dcéra študuje na vysokej škole resp. od augusta 2015 do mája 2016 má prerušené štúdium. Výdavky zdokladoval vo výške v priemere 500,- eur mesačne. Ide o výdavky na bývanie, stravu, hygienu, ošatenie, cestovné na odporcu aj na spoločnú dcéru účastníkov konania.

Zo znenia ust. § 72 Zákona o rodine možno vyvodit' nasledujúce hmotnoprávne podmienky, za ktorých možno priznať príspevok na výživu rozvedeného manžela a to: manželstvo musí byť právoplatne rozvedené, jeden z rozvedených manželov nie je schopný sám sa živiť, schopnosti, možnosti a majetkové pomery druhého manžela umožňujú príspevok priznať, bývalí manželia sa nevedeli dohodnúť o poskytnutí príspevku a súlad s dobrými mravmi. Z týchto podmienok nebola splnená podmienka, že bývalí manželia sa nevedeli dohodnúť o poskytovaní príspevku, nakoľko samotná navrhovateľka potvrdila, že pred podaním tohto návrhu sa ani nepokúsila dohodnúť sa s odporcom na zvýšení príspevku, ktorý jej bol priznaný Krajským súdom v Košiciach vo výške 20,- eur mesačne. Rovnako nebola splnená ani ďalšia podmienka a to, že schopnosti, možnosti a majetkové pomery druhého manžela umožňujú súdu príspevok priznať, resp. v tomto prípade zvýšiť, pretože zo zdokladovaných príjmov a výdavkov odporcu jednoznačne vyplýva, že zo svojich príjmov uhrádza výdavky na svoju výživu, ako aj na výživu spoločnej dcéry účastníkov konania, ktorá študuje na vysokej škole. Čiže podľa názoru súdu, nie je schopný uhrádzať navrhovateľke vyššie výživné ako vo výške 20,- eur, na ktoré bol zaviazaný rozsudkom Krajského súdu v Košiciach. Navyše súd poukazuje na tú skutočnosť, že navrhovateľka je výlučnou vlastníčkou 3-izbového bytu, v ktorom býva sama a po vyporiadaní ich BSM s odporcom vyrovnala podiel odporcu sumou 18.800,- eur, ktoré ako uviedla samotná navrhovateľka si požičala od svojich priateľov a známych. O pôžičke týchto peňazí súdu nevedela predložiť žiaden doklad. Čiže z uvedeného sa dá predpokladať, podľa názoru súdu, že navrhovateľka má aj iné príjmy, ktoré zabezpečujú jej výživu, o to viac, že v období od mája 2014 do júna 2015 ako sama uviedla, rovnako jej príjmy nepokrývali jej výdavky a za celé toto obdobie si priebežne požičiavala od svojich priateľov a známych bez písomných dokladov.

Na základe uvedených skutočností súd návrh navrhovateľky na zvýšenie príspevku na jej výživu v celom rozsahu zamietol.

O trovách konania súd rozhodol s poukazom na ust. § 142 ods. 1 O.s.p. a účastníkom náhradu trov konania nepriznal, nakoľko úspešný odporca si náhradu trov konania neuplatnil a úspešnej navrhovateľke náhrada trov konania nepatrí.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Košice II v dvoch písomných vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),

f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.